

Ελευθερουπόλεως Χρυσόστομος: Η ζωή της Εκκλησίας είναι εμπειρία της χάριτος του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)

Στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ελευθερουπόλεως τελέσθηκε το εσπέρας της Κυριακής Β΄ Νηστειών, ο Γ΄ Κατανυκτικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου. Ο Εσπερινός τελέσθηκε με τη συμμετοχή του Ιερού Κλήρου της Μητροπόλεως προεξάρχοντος του Αρχιερατικού Επιτρόπου Ελευθερούπολης Αρχιμανδρίτου Αρσένιου Μπαρμπαγιάννη.

Κατά την διάρκεια του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε προς το εκκλησίασμα λόγο πνευματικής οικοδομής, αναφερόμενος στο πρόσωπο και το θεολογικό έργο του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. Αρχικά παρουσίασε σύντομα στοιχεία από τον βίο του Αγίου, ο οποίος καταγόταν από επιφανή και ευσεβή

οικογένεια της Κωνσταντινουπόλεως. Τόνισε ότι ο πατέρας του Αγίου, παρά το υψηλό αξίωμα που κατείχε, ήταν άνθρωπος βαθιάς προσευχής και ευσέβειας, γεγονός που επηρέασε ολόκληρη την οικογένεια, ώστε να ζει μέσα στο πνεύμα της πίστεως και της αγάπης προς τον Θεό.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ακόμη ότι ο Άγιος Γρηγόριος έλαβε υψηλή παιδεία και θα μπορούσε να διακριθεί στον δημόσιο βίο, όμως προτίμησε τον δρόμο της ασκήσεως και της αφιερώσεως στον Θεό. Έγινε μοναχός στο Άγιον Όρος και αργότερα ασκήτευσε και στη Βέροια, επιθυμώντας να ζήσει στην ησυχία και την προσευχή. Παρά την επιθυμία του για αφάνεια, ο Θεός τον ανέδειξε τελικώς σε Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, από όπου και υπηρέτησε την Εκκλησία με ζήλο και σοφία.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στους δογματικούς αγώνες της Εκκλησίας κατά τους πρώτους αιώνες, όταν οι Άγιοι Πατέρες υπερασπίστηκαν την ορθόδοξη πίστη απέναντι στις αιρέσεις που αμφισβητούσαν τη θεότητα του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος. Υπενθύμισε ότι η Εκκλησία διακήρυξε με σαφήνεια πως ο Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αναφερόμενος μάλιστα στο παράδειγμα της αναστάσεως του Λαζάρου για να καταδείξει την αλήθεια αυτή.

Εν συνεχεία ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ότι ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς αγωνίσθηκε για να διαφυλάξει την αυθεντική πνευματική εμπειρία της Εκκλησίας. Τόνισε ότι ο Άγιος διατύπωσε την ορθόδοξη διδασκαλία περί της διακρίσεως μεταξύ της ακτίστου ουσίας και των ακτίστων ενεργειών του Θεού, διδάσκοντας ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να γνωρίσει την ουσία του Θεού, μπορεί όμως να μετέχει στις άκτιστες ενέργειές Του και να γεύεται τη χάρη Του μέσα στην προσευχή και την πνευματική ζωή.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ακόμη ότι ο Θεός, αν και αόρατος κατά την ουσία Του, γίνεται φανερός μέσα από τα έργα της δημιουργίας Του, τα οποία μαρτυρούν την πανσοφία και την παντοδυναμία Του. Μέσα από απλά παραδείγματα της φύσεως, όπως ο ουρανός, τα άστρα και η ζωή των φυτών, ανέδειξε ότι ολόκληρη η κτίση φανερώνει τη σοφία του Δημιουργού.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο ότι η γνώση του Θεού δεν είναι αποτέλεσμα κοσμικής σοφίας ή επιστημονικής γνώσεως, αλλά καρπός καθαρής καρδιάς. Υπενθύμισε τον λόγο του Κυρίου «μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται»,

τονίζοντας ότι η πνευματική εμπειρία της χάριτος του Θεού προσφέρεται σε εκείνους που αγωνίζονται με ταπείνωση, μετάνοια και προσευχή.

Αναφέρθηκε επίσης στην πνευματική εμπειρία των Αγίων της Εκκλησίας, οι οποίοι μέσα από την αδιάλειπτη προσευχή αξιώθηκαν να γευθούν τη χάρη του Θεού. Στο σημείο αυτό έκανε μνεία και σε νεότερες αγιασμένες μορφές της Εκκλησίας, όπως ο Όσιος Παΐσιος, ο Όσιος Πορφύριος και ο Όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης, επισημαίνοντας ότι, παρά την απλότητά τους και την έλλειψη κοσμικής σοφίας, αξιώθηκαν μεγάλων πνευματικών χαρισμάτων, επιβεβαιώνοντας την αλήθεια της διδασκαλίας του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

Τόνισε ακόμη ότι η πνευματική ζωή της Εκκλησίας δεν είναι απλώς θεωρητική διδασκαλία, αλλά ζωντανή εμπειρία της χάριτος του Θεού. Το άκτιστο φως, για το οποίο μίλησε ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, είναι η ίδια η χάρη του Θεού που αξιώθηκαν να δουν οι μαθητές του Κυρίου κατά την Μεταμόρφωση στο Όρος Θαβώρ.

Ολοκληρώνοντας τον λόγο του, ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους πιστούς να αξιοποιήσουν τον ευλογημένο χρόνο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής ως περίοδο μετανοίας, προσευχής και πνευματικού αγώνος, ώστε με καθαρή καρδιά να αξιωθούν να γευθούν τη χάρη του Θεού και να προετοιμασθούν κατάλληλα για να εορτάσουν με πνευματική χαρά την λαμπροφόρο Ανάσταση του Κυρίου.

ΙϞ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΧϞ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

